

ניסן התשע"ב

בס"ד

השיעור מוקדש לעילוי נשמת מנחם אביצור בן יהודה אריה ז"ל

המצורע וטהרתו

לפרשות: תזריע-מצורע (על פי שיעור של הרב יונתן גרוסמן)

יב. ויקרא ט"ו, יג:
"וכי יטהר הזב מזובו - וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו, ורחץ בשרו במים חיים וטהרו"
יג. תהליך טהרת המצורע מורכב משלושה שלבים:
א. השיבה אל המחנה - על ידי הבאת שתי ציפורים (י"ד, ד-ח).
ב. השיבה לאוהלו (לאשתו) - לאחר שבעה ימים שהוא שוהה במחנה (ד', ח-ט).
ג. השיבה אל המשכן - על ידי הבאת קרבנות מיוחדים ביום השמיני (י"ד, י-לא).
י"ד. התורה מתארת את תהליך הבאת שני הציפורים בצורה כיאסטית:
1א. וְצוּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לְמַטְהַר שְׁתֵּי צִפּוּרִים חַיִּים טְהוֹרוֹת, וְעֵץ אֲרֵז, וְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְאַזָּב:
1ב. וְצוּה הַכֹּהֵן וּשְׁחַט אֶת הַצִּפּוּר הָאֶחָת אֶל כְּלֵי חָרֶשׂ עַל מֵיִם חַיִּים:
1ג. אֶת הַצִּפּוּר הַחַיָּה יִקַּח אֶתָּהּ וְאֶת עֵץ הָאֲרֵז וְאֶת שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת הָאַזָּב
2ג. וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת הַצִּפּוּר הַחַיָּה
2ב. בְּדַם הַצִּפּוּר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמֵּיִם הַחַיִּים:
2א. וְהִזָּה עַל הַמַּטְהָר מִן הַצִּרְעָת שֶׁבַע פַּעֲמִים וְטָהַרוּ וְשָׁלַח אֶת הַצִּפּוּר הַחַיָּה עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה:
ט"ו. ויקרא י"ד, ח:
"וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר, ואחר יבוא אל המחנה".

א. ויקרא י"ג, מה-מו:
"והצורע אשר בו הנגע - בגדיו יהיו פְּרָמִים וראשו יהיה פְּרוּע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא:
כל ימי אשר הנגע בו יטמא, טמא הוא, בדד ישב מחוץ למחנה מושבו.
ב. ויקרא י', ו:
"ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו..."
ג. ויקרא כ"א, י:
"והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללפש את הבגדים - את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס."
ד. יחזקאל כ"ד, טז-יז:
"בן אדם - הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה, ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתך: האַנֶּק דם מתים, אבל לא תעשה, פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל."
ה. רש"י, ויקרא י"ג, מה:
"ועל שפם יעטה - כאבל"
ו. רש"י לבמדבר י"ב, יב בעקבות הספרי:
"מצורע חשוב כמת."
ז. ויקרא י"ג, ג:
א. צבע הנגע לבן.
ב. מראה הנגע עמוק מן העור.
ח. רש"י לויקרא י"ג, ג:
"עמק מעור בשרו - כל מראה לבן עמוק הוא, כמראה חמה עמוקה מן הצל."
ט. ויקרא י"ג, טז:
"או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן..."
י. במדבר ה', ב:
"צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש"
י"א. במדבר ה', ג:
"מוזכר עד נקבה תשלחו, אל מחוץ למחנה תשלחם, ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם".